

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrge. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. XX. De mansione B. VWillibaldi in Caßino monte, & vitæ sanctitate per
quinque annos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

Eccles. 45.

omnia verbo virtutis sibi à Deo concessa, ac si domestica forent, obtemperabant; vt de ipso dignè pronuciari possit, quod de Moyse legitur: *Et in verbis suis monstra placauit.*

CAPVT XX.

De mansione B. VVillibaldi in Cassino monte Et vite sanctitate per quinque annos.

*Cassini viget
professio Mo-
nastica.*

Cum autem optatum maris portum attigissent, in Domino gaudentes exierunt, & consilio B. VVillibaldi perambulabant loca diuersarum conditionum, queritantes Eremitorium, vel Cœnobium, in quo, quanto ab omnibus exterioribus absolutiores inuenirentur; tanto propensius ac gratiosius ad seruitium Dei habilitarentur. Intellexit autē vir Dei B. VVillibaldus, quod in Cassino monte ex institutione S. Benedicti Abbatis, regula monastica, quam olim professus fuerat, religiosissimè seruaretur. Nec immeritò, cum S. Benedictus idem Cœnobium construxerit, ac ipsum sanctissima in habitationis præsenti-

tia

tia benedixerit. Igitur ad eundem locum cum multa festinatione, properans ac perueniens, Abbatis aspectui se præsentauit; erat nomen Abbatis Petronax; qui cum vidisset B. VVillibaldum religiosissimis moribus decoratum, solita ac benigna salutatione secundum morem Ordinis eum suscepit; interrogans, quis aut vnde esset; aut cuius rei gratia aduenisset. At ille: Vestræ, Excipio humaniter S. VVillibaldum. religionis strenuitatem, & monastici Ordinis obseruantiam videre aduenimus; vt imitando bona, quæ facitis, vestro exemplo, & eruditione, in via, quæ ducit ad æternam patriam, proficiamus.

His auditis Abbas ad monasterium rediit, & conuocatis Fratribus suis, omnia, quæ ex ore S. VVillibaldi audierat, vniuerso Conuentui per Ordinem enarrauit. mox vt Fratres tantæ sanctitatis, tantæque nobilitatis virum aduenisse audierant, benedictes Domino gauisi sunt; & vnanimi benignitate consenserunt, vt cum ipsis, & inter ipsos, quanto tempore vellet, commanentiam & consortium haberet, vt ipse per

S. VVillibaldus
recipitur à
Cassinensibus.

psal. 82.

Conciliatur
diferitas de
annis peregrina-
tionis san-
cti VVillibal-
di.

eos, & illi per ipsum mutua ædificatione in Domino proficerent. Assumptus itaque S. VVillibaldus, & incorporatus Monasterio, in omnibus quæ gessit, cunctis Fratribus laudabilis apparuit, & in omni morum & conuersationis honestate mirabilem se exhibuit, & imitabilem semper ostendit. Et quia longo tempore in exercitatione sanctæ peregrinationis fuerat, in domo Domini commorari delectabatur; & frequenter ingeminando dicebat; *Beati qui habitant in domo tua Domine.* Erant namque decem anni, quod patria rura reliquerat, vt quædam Legenda de ipso testatur: alia verò lectura de ipso refert, quod septem annis in peregrinatione laboriosa fuerit; quæ vtraque vera inueniuntur, si ad debitæ concordantiæ sensum reducantur. Fuerat namque ex altera parte maris curriculo septem annorum in peregrinatione, vt ex quibusdam scriptis colligitur. Ex ista verò parte maris annis tribus, connumerato tempore, quocum Patre & Fratre peregrinabatur, & nunc vltimo de mari ad Cassinum montem venerat.

Non

Non sufficebat autem viro beato, quod in se esset perfectus; sed & aliorum cupiebat esse perfectius; & ideo se ipsum formā bene viuendi cunctis ostendit; & quosdam monitis à seculo reuocans; quosdam iam reuocatos exemplis mirabilib⁹, ac manu ductiuis animans, velut præclara in domo Domini lucerna ardens & lucens: ardens diuini amoris charitate, lucens internæ cognitionis claritate: alios incendendo illuminabat, & illuminando inflama-
bat; ita vt eos, quos illic inuenerat, iam pie-
tate vinceret, constantia superaret, charita-
te inferiores ostēderet, humilitate cunctos præiret. Nec mirum, si in eo tantarum virtutum exuberauerit plenitudo, cum fontem gratiarum in se meruerit habere manantem. & secundum doctrinam Aposto-
li, *que retro sunt obliuiscens, ad anteriora*,
hoc est, potiora charismata se extendit, toto conatu à voluptate exteriorū se abstrahens, interiorum gloria ac delectatione fruebatur; aduertens, vt quemadmodum superiora præferuntur inferioribus, sic interiora
pluris

*s. VVillibaldus
exemplo omni-
bus prælusor.*

Philip. 3.

Psal. 44.

Am. 4.

pluris æstimantur exterioribus: scriptum namque est, *Omnis gloria filia regis ab intus*. Bona quidem esse possunt, quæ exterius patent; sed optima sunt, quæ interiorius latet, secundum illud Canticorum. *Quam pulchra es amica mea, quam pulchra, oculi tui columbarum, absq; eo quod intrinsecus latet*: ac si diceret Dominus; decenter pulchra es amica mea, in exteriori conuersatione: valde pulchra in sensuum ordinata compositione: nam oculi tui columbarum. sed pulcherrima es in interioris hominis facie; quæ rectæ fidei illustratione claret, in parte imaginis, quæ rationalis dicitur; perfectæ charitatis ardore rubet; in parte, quæ concupiscibilis nominatur; firmæ spei stabilitate placet; recta & erecta ad Deum absq; omni distortionem vultus in parte, quæ irascibilis nuncupatur, vt de ipsa conuenientissimè pronuncietur; *specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede & regna*. Hæc namque facies ad imaginem & similitudinē Dei facta est; ad imaginem, vt Deum cognoscat; ad similitudinem, vt ipsum diligat. Nam si-

cut

cut imago facit ad cognitionem, sic similitudo ad dilectionem operatur. Et hæc est facies plena gratiarum, & tota desiderabilis.

In Ieiunniis ac vigiliis, cilicio, ac rationabili exercitio corpus etiam B. VVillibaldus domabat, ac spiritui seruire cogebat; orationi affectuosissimè instabat, quasi Deo loquens, lectioni studiosissimè incumbibat, tanquam ei Deus per lectionem loqueretur. Vnde ex sacris immissionibus, quas perceperat in oratione, & ex profundis conceptionibus, quas hauserat in lectione, confratribus suis prædulciter prædicando eructavit verba vitæ æternæ; ita vt omnes dicere cogerentur; nunquam sic locutus est homo; & quoniam vas electionis plenitudinem sacræ doctrinæ continens, Dominus domui nostræ misericorditer inuexit.

Sic igitur spatio quinque annorum in Coenobio permansit, non solum irreprehensibilis, imo in cunctis, quæ egit, per omnia laudabilis.

*s. VVillibaldus
macerat carnem suam.*

Ioan. 7.

*s. VVillibaldus
manet Cassini
annis quinque.*

L

CAPVT